

Η ΔΙΑΒΟΛΟΠΟΘΗΚΗ

LE DIABLE ET MON DROIT,
HONNI SOIT QUI MAL Y PENSE.

ΤΟΜ. ΣΤ΄

ΑΡΙΘ. 65.

Συδρομή προπληρωτέν,
διὰ τούς έντός του Κράτους
άνά 12 φύλλα Σελήν. 2

Διά τούς έν Έλλάδι, Δραχ-
μάς 4.
Διά τούς έν Τουρκία Γρ. 20.

Τμή κα χωρήσεως, ή
αμμ. όβ. παλ. . . 3.

Αί τι δ' μάι γίνονται
ταύθα εις ό Τυ γρχφ.
ΠΑΝΑΤΟΛΗ ή παρά
ώ Συντάκτη Φ. ΟΔΔΗ.

Έν Κεφαλληνία τή 29 Νοεμβ. 1862.

ΔΙΑΒΟΛΟΔΙΚΕΙΟΝ.

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΜΟΝΟΜΕΛΟΥΣ ΣΑΤΑΝΟΔΙΚΕΙΟΥ
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΤΩΝ Κ. Κ. Π. Μ. και Μ. Π.
κατά
ΤΗΣ ΒΟΥΚΕΦΑΛΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ.

Οί κατήγοροι, διά βουκεφλικού διατάγματος τής 25 Νοεμ., άπεσκορακίσθησαν τού Θεάτρου μέχρι νέων διαταγών λέγω ότι έπεδοκίμασαν ή άπεδοκίμασαν διά σφυριγμάτων ή άνθέων τήν καλλιτέχνίδα Τ. Λοίτερι, έπομένως ήρέθησαν τήν χαλκήν τής έπιτροπής και έπροκάλεσαν αιμοφόροϊδιαν παροξυσμόν εις τόν Πρόεδρον, υπό τού όποιου κατεχόμενος εξέδοτο τόν προγραφικόν του Δίβελλον χαρχαμένον έπομένως με αίμα, με αίμα αιμοφόροϊδων! Έντιμε Σατανοδίκη, άς ύποθέσωμεν πρός στιγμήν ότι οί Κατήγοροι και οί σύν αύτοίς προγραφέντες, έτόλησαν να έκφράσωσιν όπωσδήποτε τήν οϊκνδήποτε θεατρικήν των γνώμην έφ' ένός οϊουδήποτε προσώπου τού Θεάσου, είναι άρά γε δι' αυτό και μόνον αξιολόγηται και μη παραδεικτοί εις κατάστημα δημοσίας δικαιοσύνης, όπου και ό Κίριος και ό χαμάλης έχουσι ίσον δικαίωμα να παρευρίσκωνται και είναι ελεύθεροι να έπιφέρωσι καθείς τήν γνώμην των; Άλλ' αϊ άποδοκιμασίαι δέν έπιτρέπονται λέγει ό αίμασα τής Πρόεδρος— έπομένως, ή άπιτρέπονται αϊ έπιδοκιμασίαι, διαιτι λοιπόν να τιμωρηθώσι άνθρωποι οϊτινες άλλο τι δέν έκαμαν ειμή να χειροκροτήσωσι; Αϊ θορυβώδεις έπιδοκιμασίαι άπαγορεύονται, φωνάκει ό άλλος μικρομέγας τής Έπιτροπής, λοιπόν ό ά συγχωρενται τότε αϊ άποδοκιμασίαι, διατι τότε να έξωρήσθε επί ύπονοία σφυριγμού; Όπως και άν

έξετασθή τó ζήτημα, επειδή οί μὲν έξοστρηρίζονται επί έπιδοκιμασία, οί δε καταδιώκονται: επί τ' άποδοκιμασία, οί Βουκέφαλοι ίνα δε κυύονται οί εν σοί άλλοπρόσαλλοι, τούτέστι, γελοιοι και άσυνεπει. — Δέν ειμεθα όμως τρελοί ώστε να άπαιτήσωμεν κοινόν ρούν, ικανότητα και άμεροληψία εις τήν Βουκεφαλικήν μας έπιτροπήν, αλλά σκοπὸν έχομεν να δώσωμεν διά τής παρουσίας μας έν μικρόν μάθημα εύσχημοσίνης, και έκτελέσω; όρθώς έν ουμμένων καθηκόντων εις έκείνους οϊτινες έστοχάσθησαν να μάς δώσωσι μάθημα καλής άνατροπής, ουχι ποτέ με τήν έλπίδα να τούς μορψώσωμεν, καθότι είναι εις ήλικίαν μη έπιδεχομένην ουτε μόρψωσιν ουτε διόρθωσιν, αλλά πρός ήμετέραν ικανοποίησιν και ικανοποίησιν του Κοινού τó όποιον θέλωσι ώς και από τής Σιηνής να τυραννώσι. Όπόταν ή Κοινή γνώμη διά τών μεριδούχων τού Θεάτρου συγκατετίθητο να σας δοθή Κύριοι Βουκέφαλοι τó θεατρικόν τούτο έπάγγελμα, τó έκαμεν από συμπάθειαν κινουμένη πρός τήν άκρτον και γελοία φιλοχομνίαν σας. Έβλεπε π. χ. ότι ό νυν Πρόεδρος ήθελε ζηματώση άν τού έλειπε μία άρχή οϊαδήποτε, ότι ό μικρομέγας ήθελε άποθανεί υποχονδριακός στερούμενος τού επαγγελματικού τούτου βάνου; και σας τήν έδωσε όπως δίδουν εις τά βέσβελα, σπαθιά ξύλινα και αλόγατα από χαρτί μασιμένο; άλλ' ένω σας έδιδε τó χιμαϊρικόν τούτο αξίωμα συγγρόνως σας έλεγε. — Κίριοι μου σοί, έχετε στο κεφάλι τή σγουμπα τής φιλαρχίας, δέν τραιτε ύπομνη, κορυφή ή εκείνη έχετε κ' εκείνη τής αλαλας ύπομνη, θέλετε θέσι, θέλτε επαγγελμα, θέλτε δόξα, αντιπροσώπου; μας στη Βουλή βγάλτε από τó νου σας δε σας στέλωμε, Έγγωρίου; Συμβούλου; δέν σας έμπιστευόμεθα, δι' άλλο τι δέν εισθε ικανοί λοιπόν . . . λοιπόν σας κάνομεν έπιτρόπου; μας εις τόν Βουκέφαλον, να μάς αντιπροσωπεύετε ένώπιον τού Θεάσου, τού Έργολάδου,

και των κανδυλιαναπτών, οὕτω πως και σεῖς ἱκανοποιήτε τὴν ἀθώαν σας πρὸς τὴν Ἀρχὴν μανίαν και ἡμεῖς πάλιν, οὕτως τῆς ἀρχῆς σας ταύτης ὅπως θεατρικῆς, σκηνηκῆς και Βουκεφαλικῆς δὲν ἔχομεν τίποτε ἀπ' αὐτὴν νὰ φοβηθῶμεν, και εἰς τὸ κάτω κάτω τῆς γραφῆς σας ξεφορτονόμεθα. — Ἄς ἴδωμεν τὴν ποιὰ καθήκοντα σας ἐπέβαλλοντο, και πῶς τὰ ἐξετελείσατε και ἐκτελείτε — Ἄς ἀρχίσωμεν ἀπὸ τὸν ἐργολάβον, τὸν ὁποῖον ποσῶς δὲν θέλωμεν νὰ κατηγορήσωμεν, διότι ἕκαστος θηρεῖ τὸ συμφέρον του· Κύρ Πρόεδρος· ἐφωνασκοῦσες ὅτι τοῦ χρόνου ᾧ!!! τοῦ χρόνου πρέπει νάχομε και φαγότο!!! — Ὅχι μόνον φαγότο δὲν ἦλθε, ἀλλὰ και πολλὰ τῶν περυσινῶν ὀργάνων ἐλλείπουσι, ζήτησὶ Π. και ἡ Β. ἐπιτροπῆ!

Πέρσι εἴχαμεν 4, γυναῖκες τοῦ χοροῦ και ἐφέτω: τρεῖς, και τοῦ χρόνου, ἀν ζήσῃ ὁ Πρόεδρος, 2 και οὕτω καθεξῆς — Ζήτησὶ ὁ Πρόεδρος και ἡ Β. Ἐπιτροπῆ. — Δὲν ὁμιλοῦμεν περὶ τοῦ ἀλλοκότου και γελοίου τῆς σκηνογραφίας, ὅπερ μεγάλην περιποιεῖ τιμὴν εἰς τὰς κλασσικὰς, ἐθνογραφικὰς και ἐθιμολογικὰς γνώσεις σας, οὔτε περὶ τῶν ἐν τῇ Σκηνῇ παρατραγῶδων... ἄς εἰθωμενεῖς τὴν φωταγώγησιν, ἐρωτῶμεν οἰουδήποτε ἐτάθη ποτὲ αὐτὴ ἀβλιστερα; Ἀλλ' ὁ Μαρῖνος Νύχης ἔχει τὴν ἐργολαβίαν, ὁ Νύχης ὡς Νύχης εἶνε εὐνοοῦμενοι τῆς ἐπιτροπῆς, ἄρα ὁ Νύχης ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ μᾶς ἀφίη εἰς τὰ σῦστα και νὰ πληρώνεται διὰ τὸν μόνον λόγον ὅτι ὀνομάζεται Νύχης Ζήτησὶ ὁ Νύχης ὁ Πρόεδρος και ἡ Βουκεφαλικὴ Ἐπιτροπῆ — Τὸ κάπνισμα ἀπαγορεύεται δὲν ἐνθυμούμεθα τὴν ποιὸν ἄρθρον τοῦ Τραγελαφικοῦ σας Ὄργανισμοῦ, και ὅμως ἡ ἀτμοσφαιρα τοῦ Θεάτρου κατάντησεν σχεδὸν πνιγηρὰ, διατὶ ᾧ μεγάλῃμε Ἐπιτροπῆ δὲν καταδιώκει κάλλιον τὰς δυσώδεις ἀναθυμιάσεις ἐφ' ᾧν ἔχεις ἀπόλυτον ἐξουσίαν παρὰ νὰ μετρᾷ μετὰ τὸ κομπολόγιον τὰς ἐπευφημίας ἢ ἀποδοκιμασίας ὅσας αὐταὶ κεντῶσι τὰς αἰμορροῖδας σου; Τὸ σῶμα τῶν μεριδούχων, τὸ ὁποῖον τόσον ἀθλιῶς παρωδεῖς, ἔχει δικαίωμα νὰ σᾶ; εἶπῃ· Κύριοι, σας ἐνεπιστεύθημεν συμφέροντα μηδαμινὰ, συμφέροντα θεατρικὰ και διασκεδαστικὰ, και οὔτε ταῦτα δὲν ἠδυνήθητε ἐπαξίως; νὰ διαχειρισθῆτε, Κύριοι οὔτε εἰς τὸ μέγα θέατρον τῆς Πολιτείας δὲν εἶσθε ἀξιοὶ νὰ σταθῆτε, οὔτε εἰς τὸ μικρὸν τοῦ Βουκεφάλου νὰ μεῖνητε, ἀπαλλαττόμενοι σᾶ; ἀπαλλάττομεν τοῦ λοιποῦ τῶν σκηνηκῶν σας καθήκοντων, τὰ ὁποῖα παρεγνωρίσατε και σᾶ; προτρέπομεν νὰ μὴ ζητήσετε πλέον θέσεις, οὔτε σπουδίας οὔτε ἀστείας, ἀλλὰ νὰ περιμείνετε τὴν ἐγκαθίδρυσιν και καθιέρωσιν τοῦ ΓΕΛΟΙΟΥ ὅπου ἐσμὲν βέβαιον ὅτι θέλετε εὐδοκιμήσει.

Π. Μεταξῆς μέρος.

Θεόδωρος Πεφάνης Δικηγόρος.

Ἀθήνησιν Τὸ Σατανοδικεῖον

Περιμένει τὴν δι' ἀναπτύξεσιν συζήτησιν ὅπως ἐπιπεριστατομένως ἀποφανθῇ.

Λομοδαῖος Γραμματεὺς.

TEATRO CEFALO.

UN BALLO IN MASCHERA SPLENDISSIMO!
BENISSIMO.

Ah! que je... Vous l'avez voulu, vous l'avez voulu, George Dandin, vous l'avez voulu, et vous voilà ajusté comme il faut: vous avez justement ce que vous meritez.

Moliere—George Dandin Act. I. S. VIII.

Abbiamo voluto anco noi aver il nostro Ballo in Maschera e... l'abbiamo avuto, oh! noi siamo di quelli, che quando ci salta un grillo, l'afferriamo a costo d'ogni costo, trattandosi poi d'un ballo in Maschera splendissimo! Impresario non contentossi d'un semplice bravo, ma volle un bravissimo, benissimo!... Ma per farlo in iscena gli costò carissimo, Il motivo n'è naturalissimo. Poteva far a meno di far un scenario nuovissimo, adattatissimo, e magnificentissimo! — La scena passa in America, paese lontanissimo e quasi quasi novissimo; Le scene che avevamo appartenevano tutte al nostro Mondo vecchissimo.—La Sala d'Udienza del Conte, non state a dire che sia d'origine Veneta, è falsissimo; il Leone di S. Marco, animale nobilissimo può stare anco in America benissimo. L'abito dell'Indovina non è egli forse adattatissimo; la magica caldaja non è dipinta al naturalissimo, che cosa dite! che vi par di veder una caldaja da marroni! illusione ottica, concetto prosaicissimo! Rispettate la caldaja, essa è un fenomeno immaginosissimo. E l'Indovina dal sembiante nerissimo, volta a posteriori al pubblico rispettabilissimo, non è forse d'un effetto rarissimo! Che cosa! dà la caccia, dite, ai scarafaggi! Oh paragone vilissimo per un pubblico coltissimo! Zitti! eccoci al campo solitariissimo, deve alligna quell'erba magica, che in oblio pone ogni amore prestissimo, attente Signora e Signorine a questo specifico miracolosissimo. Ecco l'Amelia dal cuor tenerissimo, con vel candidissimo coll'abito scollatissimo, senza mantello nessunissimo, perchè in America fa un caldo caldissimo. Che cosa! la riva dei Schiavoni, oh che babbioni! non iscorgete quel colle tutto d'un pezzo, scoscesissimo, di macigno cartaginesissimo! Vi lagiate che ci manca la Luna, oh questo poi si ch'è piacevolissimo, e che pretendeste, o pubblico indiscretissimo, che l'Impresario, uomo sodissimo, ti mostrasse la Luna, e la luna d'America! credi tu o vulgo stoltissimo, che quella Luna sia fatta come la nostra! Altri di-

cono di sì, altri ed altri di nò, l' Impresario da prudentissimo, volendo esser con tutti amicissimo lasciò il cielo d' America in hianco, ossia in bujissimo, e voi acchiappanuvoli metteteci la Luna che più v' aggrada, voi che sapete far lunarii col vostro lunaticismo stralunatissimo. State attenti piuttosto alla povera Amelia, in che parossismo spaventevolissimo lassa! si trova, stà'gia pronta a sveller quell' erba, anzi la tiene in mano quando, o caso stranissimo, un fantasma spaventevolissimo, facendole capolino dalle quinte, l' indecentissimo!... la fa boccheggiare in un modo originalissimo e gesticolare come un fantoccio semoventissimo; arriva il Conte, oh quadro commoventissimo! e se non piangi di che pianger suoli, o pubblico spietatissimo! Oh! quanto poi agli attrezzi, sono speranzosissimo che un pubblico qual tu sei, non troverà nulla a ridirci, per quanto il pelo sull' uovo si guardi da vicinissimo, ma da che cosa incominceremo noi? ah! dal Tavolino—benissimo.—Egli è un tavolino singolarissimo, mobilissimo, se vogliamo, ed anco immobilissimo. Egli sul suo dorso nobilissimo ha portato il veleno dei Borgia, micidialissimo! Servì di scrittorio a D. Iacopo lussoriosissimo, fu la base del complotto Americano ingiustissimo, ed è l' altare sopra il quale, il Conte compie generosissimo, un sacrificio d' amore amarissimo. O Tavolo avventuratissimo, pochi Tavoli possono vantarsi d' una sì moltiplice e svariata utilità. Sei tavolo volgare, e nobilissimo! Ah sei tu pure un tavolo macherato, benissimo, chi oserà sollevare il damasco che ti ricopre? Guai! tre volte guai! a chi vi si attentasse, il tapesto d' un tavolino è tanto sacro quanto la maschera di fil di ferro del Gesuita che va in traccia d' aventure galanti per fosco cielo di notte bruna, ma o indiscretissimo a proposito di Teatro svelerò io i misteri della nostra santissima Chiesa! ahi balordissimo che feci io mai, ma andrò a confessarmi e non lo farò mai piu, per certissimo.

Il Renato qualche volta perde l' intonazione e l' armonia, ma è naturalissimo per un marito tradito, quantunque dicano che l' armoma si sostenga coi corni.

Ma eccoci nel salone da ballo vastissimo, ricchissimo ed apparato per un ballo in Maschera splendidissimo, che ne dite eh! Come trovate l' illuminazione? Che cosa c' è, riconoscereste forse il lampione?... impossibilissimo, se è un lampione rilucentissimo fatto a bella posta per un ballo in maschera splendidissimo. Credete forse che sia quello del Piplet, pigliate proprio delle luciole per lanterne, quello lo lasciammo a Parigi, questo è nuovissimo, invenzione Americana, nè a oglio nè a cera nè a

gas si chiama Iampione fotologicoscotissimo. Ma che brio in questo ballo, che concorso d' invitati strannumerosissimo, e ci sarebbero venuti di più, per certissimo, se il tempo non fosse stato umidissimo, e poi ci fu anco uno sbaglio sconvenientissimo, il distributor degli inviti, uom sguajatissimo, ne perdette per istrada un uumero grandissimo, e gli altri li distribui agli Ebrei del Ghetto, capriccio stranissimo! ma non monta, la società non è numerosa ma è scelta e d' un Chique irreprosciabilissimo. E poi voi altri che dall' alto dei vostri palchetti criticate il nostro ballo, vi sfidiamo di darci nei vostri saloni uno di simile, trovate se potete tanti invitati che si sgambtettino per ore e ore senza preuder nemmeno un bichiere d' acqua meschinissimo!

Porrem fine al nostro articolo scipitissimo col far un elogio dovuttissimo alla Sig.a T. Lotteri che fa un Paggio elegantissimo, disinvolto ed arditissimo, questo non è già un nostro giudizio esclusivissimo, ci venne ispirato dal genio originalissimo d' una Signora che si distingue per gusto estetico squisitissimo, ci vien confermato da un Pubblico applauso unanimissimo e costantissimo, è dunque dovere sacrissimo del Diavoletto imparzialissimo di proclamarlo qual' Eco fedelissimo del opinione privata e pubblica per quanto potrà lontanissimo. Concluderà poi scherzosissimo cantarellando l' adattatissimo;

Ve' la tragedia volta in Commedia
Piacevolissima Ah! Ah! Ah! Ah!
Oh che baccano sul ballo strano,
Che bei commenti per la città.

ΦΥΡΑΗΝ--ΜΙΓΑΗΝ

Κατ' αὐτὰς ἠνεψέγοτο ἡ παλαιότερα τῶν δικαστικῶν συζητήσεων, ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ ὄντως ἀξιοτίμου Δ.ρος. Καίσαρος Ρίκη. — Κάποιος ἐπαρατήρησε ὅτι τὸ ἔδρανον ἐκεῖνον πρὶν καθεκτῆ ὑπὸ τῆς ἀρετῆς ἐπρεπε τοῦλάχιστον νὰ ἀγγισθῆ, συμφωνοῦμεν καὶ ἡμεῖς, ἀλλ' ἐρωτῶμεν, μήπως; ὁ Δρ. Ρίκης θᾶνε ἰσόβιος ἢ ἀμετάθετος, τίς! οἶδε ποῖος; ὁ δὲ τὸν διαδεχθῆ, καὶ τότε πρὸς τί ὁ ἀγνισμὸς; Ἡ ἀρετὴ ὡς ὁ ἀδάμας στίλβει ὅπωςδήποτε ὅπου καὶ ἀν ἦ.

Ἀναφέρομεν, παρακατῶν, αὐτολεξεί ὅσα ὁ ἔντιμος δικηγόρος Δρ. Π. Κατζιάτης ἀπεύθυνε πρὸς τὸν Πρόεδρον, προλογίζων καὶ προοιμιάζων τὴν πρώτην τῆς νέας ταύτης πενταστίας συζήτησιν.

« Ἐπιτεσάτε μοι, Κύριοι, πρὸς τιμὴν τῆς ἀληθείας, καὶ εἰς τεκμήριον τῆς τιμῆς τῆς οφειλομένης πρὸς ὑμᾶς, νὰ ἐγερθῶ ἐτήμερον καὶ νὰ κατασταθῶ ἢ ἄλλῳ τῆς ὅλης πατρίδος μου, ὀφείλω νὰ ἀνοίξω πρῶτος τὸν δικανικὸν ἀγῶνα τῶν συζητήσεων τῆς νέας ταύτης πενταστίας, καὶ νὰ ἐκφράσω τὴν εὐγνωμοσύνην μας πρὸς τὴν σεβαστὴν

» Κυβέρνησιν, διότι διετήρησεν ἡμῖν τοὺς ἀγαπη-
 » τοὺς καὶ σεβαστοὺς μας πρωτοδικὰς μὲ τὴν ἀν-
 » τικατάστασιν καὶ μιὰς ἐτέρας, ὡς πληροφορούμεθα,
 » ἐπίσης εὐγενοὺς ψυχῆς, καὶ ἔθεσεν ἐπὶ κεφαλῆς
 » τοιούτων ἀξίων δικαστῶν τὸν ἄνδρα ἐκεῖνον τοῦ
 » ὁποῦ το ὄνομα κάθε Κεφαλλῆν φέρει ἐκγεγρα-
 » γμένον μὲ χρυσὰ καὶ ἀνεξάληπτα γράμματα εἰς
 » τὰ ἔγκατα τῆς καρδίας του καὶ διὰ τῶν ὁποῶν
 » ἐπαναλαμβάνει μὲ τινα ἀντιστροφὴν ὅτι ἐχρά-
 » γθη πρὸς δόξαν τοῦ μεγίστου τῶν Ἰταλῶν Ianti
 » judicii nullum par elogium, ἀποδεχόμενοι λοι-
 » πὸν τὸ εὐτόχημα τοῦτο ὡς δῶρον τῆς θείας Προ-
 » νοίας πλήρεις θάρρους καὶ πεποιθήσεως οἷτε
 » δικαζόμενοι καὶ ὑπερσπισταὶ αὐτῶν θέλομεν προ-
 » βαίνει εἰς τὴν ὑπεράσπισιν τῶν δικαιωμάτων μας,
 » ὑπὸ τοιοῦτον αἴσιον Οἰωνὸν ἄρχομαι εἰς ἐκείνων
 » τοῦ Δ.ρ. Ἰωάννου Χοῦδᾶ.

ΑΓΓΕΛΙΑ.

NOUVEAUX ÉLÉMENTS D' HISTOIRE
 GÉNÉRALE etc. etc. etc. par D. LEVI (ALVA-
 RÉS) etc. etc. etc. 50.e édition Paris 1860 με-
 ταφραζόμενα παρὰ ΦΕΡΑΙΝΑΝΔΟΥ Φ. ΟΛΔΗ.

Προτιθέμενοι νὰ συντελέσωμεν, τὸ καθ ἡ-
 μᾶς, εἰς τὸ μέγα ἔργον τῆς νοητικῆς ἀναπλά-
 σεως τῆς Νεολαίας μας, ἐπιχειροῦμεν σήμε-
 ρον τὴν μετάφρασιν κλασικοῦ πονήματος, πο-
 νήματος εἰς πλείστας τῶν Εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν
 μετενεχθέντος, καὶ του ὁποῦ το ἀνάλο-
 γον ἄχρις ὥρας παρ' ἡμῖν δὲν ὑπάρχει.

Τὸ πόνημα τοῦτο εἶνε ἡ εὐμέθοδος ἐκτύ-
 λιξις καὶ σύντονος ἀφήγησις τοῦ Δράματος
 ἐκείνου τοῦ ὁποῦ σκηνῆ ὁ Κόσμος, πρωτα-
 γωνιστῆς ὁ Ἄνθρωπος, ἀκροατήριον οἱ Ἀπό-
 γονοὶ καὶ ἐποχὴ οἱ Αἰῶνες — Μαθηταὶ ἡμεῖς
 αὐτοὶ καὶ θιασῶται τῆς Ἱστορίας, εἴχομεν ἀπαυ-
 δῆσει ζητοῦντες τὸν διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ἐ-
 ποχῆς μας κατάλληλον Μυσταγωγόν, ὁπόταν,
 ἐντυχόντες τῷ ἀρχετύπῳ τοῦ Σοφοῦ Δ. Λέβη
 Ἰ'Αλβαρές, ἀνεκράζομεν ἐν ἀγαλλιάσει τὸ προ-
 γονικὸν εὐρηκα! καὶ παραχρῆμα ἀπεφασί-
 ζομεν νὰ τὸ μεταφέρωμεν εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς
 Νεοελληνικὴν, ὅπως ὡς εἴρηται, ἀποβῶμεν εἰ-
 δυνατὸν, λυσιτελεῖς εἰς τοὺς πρὸς τὰ ἱστορι-
 κὰ ὀργῶντας ὁμοεθνεῖς, ἀμοίρους τῆς Γαλλι-
 κῆς.

Τὸ πόνημα τοῦτο ἐγκριθέν παρὰ τῶν Σο-
 φῶν τῆς ἐσπερίας Εὐρώπης πρὸς χρῆσιν τῶν
 ἀνωτέρων Γυμνασίων, οὐ μόνον δύναται νὰ
 χρησιμεύσῃ ὡς κείμενον τῆς Δευτερευούσης
 παρ' ἡμῖν Ἐκπαιδεύσεως ἀλλὰ καὶ διὰ πᾶσαν
 τάξιν, ἡλικίαν καὶ ἰκανότητα ἔσεται προσφώ-
 ρως ἀρμόδιον, εἰς ἐποχὴν μάλιστα καθ' ἣν ἀ-
 παντες περὶ παντὸς ἔχουσιν ἀνάγκην, καὶ ἰ-

δέαν, νὰ ἔχωσι καὶ οὐδεὶς καιρὸν νὰ σπαταλᾷ
 πρὸς κατανόησιν τῶν γραφιδῶν τοῦ λογι-
 οτατισμοῦ ἐννοιωῶν.

Ἡ προκειμένη παράφρασις γίνεται ἐπὶ
 τῆς ΠΕΝΤΙΚΟΣΤΗΣ Παρισιανῆς ἐκδόσεως
 τοῦ Πρωτοτύπου διὰ συνδρομῆς, κατὰ τοὺς ἐ-
 πομένους ὄρους.

Τὸ ὄλον πόνημα θέλει σύγκεισθαι ἐκ 40
 περίπου τυπογραφικῶν φύλλων διαιρούμενον
 εἰς τρία τμήματα Ἀρχαίας τούτέστι,
 Μεσαιωνίου καὶ Νέας Ἱστορίας. —
 Θέλει δὲ ἐκδίδεσθαι καὶ διανεμεσθαι εἰς τεύχη
 ἐνὸς τυπογραφικοῦ φύλλου, ἀνά δεκαπενθῆ-
 μερον, πρὸς 4 πένια ἕκαστον, πληρωτέα κα-
 τὰ τὴν παραλαβὴν. Τὰ ταχυδρομικὰ, εἰς τὰς
 ἔξωτερικὰς ἀποστολάς ὑπολογίζονται εἰς βάρ-
 ος τῶν Συνδρομητῶν.

Ἡ ἐκδοσις ἀρχεται ἄμα συμπληρουμένου
 τοῦ ἀριθμοῦ 200 συνδρομητῶν. Ἐννοεῖται δὲ
 οἰκοθεν ὅτι ἡ συνδρομὴ εἶνε ὑποχρεωτικὴ δι' ὅ-
 λον τὸ Σύγγραμμα.

Κεφαλληνία τῆ 20 Νοεμβρίου 1862.

ΦΕΡΑΙΝΑΝΔΟΣ Φ. ΟΛΔΗΣ.

— Σ. Σ. Εὐγε σας Κ. Ὀδδῆ Καλὴ ἰδέξ, μὰ ἀπὸ
 ζουρλὸ κεφάλι.

Παρακαλοῦμε τὸ φιλόμουσο Κοινὸ νὰ σοῦ τὴν γι-
 ομόση πατόκορφα γιὰ νὰ γελᾷσομε.

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Τὰ θεατρικὰ κόμματα εἰσεχώρησαν καὶ ἐντὸς αὐ-
 τῆς τῆς Ἀστυνομίας. Ὁ Διευθυντῆς λ. χ. εἶνε ὑπέρ-
 μαχος τῆς Κ. Ἀλβίξης—οἱ ὑπαξιωματικοὶ του εἶνε διὰ
 τὴν Κ. Λοτέρην — Τὸ Κοινὸν ἔθην εὐρίσκειται με-
 ταξὺ σφύρας καὶ ἄκμονος, ἀποδοκιμάζον τὴν Λο-
 τέρην κακίζεται παρὰ τῶν ὑπαξιωματικῶν ἀποδοκι-
 μάζον τὴν Ἀλβίξιν ἐνέρεθίζει τὸν ἀβροδεδίαιτον Διευθυντὴν
 ὅςτις τοσοῦτον ὑπὸ τοῦ κομματικοῦ θεατρ. πνεύματος
 παραφέρεται (Il lupolo lascia il pelo ma il vizio mai)
 ὥστε νὰ προστρέχῃ εἰς μέσα ἀπάδονται μὲ τὴν re-
 spectability ἐνὸς perfect gentleman υἱὸς θέλει νὰ
 φαίνεται, because it is very shocking νὰ βλέπῃ
 τις ἐκ τῶν θεωρίων τοῦ ὠραίου μας Κόσμου νὰ
 πετιέται κάθε τόσον His Baldness δι' αἷτια ὅλων
 δι' ὄλου trifling ἰνχ ἐξορίζῃ τοὺς Ἀνταλβίξιστάς.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Τὸν τεύθει τὰ φύλλα θέλει ἐκδίδε-
 σθαι διπλοῦ τὴν τελευταίαν ἐκδόσιν
 ΜΟΥΣΙΟΥ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ
 μνηνὸς τακτικότητας.

Ὁ ὑπεύθυνος Ἐκδότης ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΠΕΡΔΑΗΣ.

Τυπογραφεῖον « Η ΑΝΑΤΟΛΗ »

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΝΕΟΥΡΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
Α1.Σ3.Υ1.Φ1.0062